

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 998/2025
19.08.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вељко Станојевић, адвокат из ..., против тужених малолетне ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ... и ВВ из ..., чији су пуномоћници Невенка Коминац и Александра Закић, адвокати из ..., ради утврђења очинства, вршења родитељског права, одржавања личних односа и издржавања, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 507/24 од 17.10.2024. године, у седници одржаној 19.08.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 507/24 од 17.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П2 18/23 од 20.08.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац биолошки отац малолетне ББ, рођене ...2022. године, која чињеница се има уписати у МКР за матично подручје Крагујевац. Ставом другим изреке, малолетна ББ рођена ...2022. године, поверена је на самостално вршење родитељског права мајци ВВ. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа између малолетне ББ и оца, тако што ће се одвијати по следећем моделу: два пута недељно у присуству мајке детета на јавном месту, с тим да се о терминима реализације контаката између оца и малолетног детета странке самостално договарају. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да на име доприноса за издржавање малолетне ББ плаћа месечно 10% од плате коју остварује у ... Крагујевац, сваког 01-ог до 05-ог у месецу за текући месец и то уплатом на текући рачун законског заступника малолетног детета, мајке ВВ на рачун ... који се води код Banke Intesa АД Београд почев од 01.11.2023. године, као дана подношења противтужбе па убудуће, док се ово право не измени или укине, за све умањено за износе које је тужилац платио на име издржавања по привременој мери. Ставом петим изреке, одбијен је противтужбени захтев за разлику од тражених 40% од плате тужиоца до досуђеног износа у ставу четвртом изреке, односно за 30% од плате тужиоца. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 507/24 од 17.10.2024. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу петом изреке тако што је обавезан тужилац да на име доприноса за издржавање малолетне ББ поред износа досуђеног ставом четвртим изреке пресуде Вишег суда у Крагујевцу П2 18/23 од 20.08.2024. године плаћа још 5% месечно од плате коју остварује у ... Крагујевац (укупно 15%) сваког 01-ог до 05-ог у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законског заступника малолетног детета, мајке ВВ који се води код Банке Intesa АД Београд почев од 01.11.2023. године, као дана подношења противтужбе па убудуће, док се ово право не измени или укине, све умањено за износе које је тужилац платио на име издржавања по привременој мери, а одбијен је, као неоснован противтужбени захтев тужених да се обавезе тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне ББ плаћа још 25% месечно од плате коју остварује у ... Крагујевац, почев од 01.11.2023. године, као дана подношења противтужбе па убудуће док се ово право не измени или укине.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2005...6/2015) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Правноснажном пресудом, утврђено је да је тужилац отац малолетне ББ (рођене ...2022. године), малолетно дете поверено је на самостално вршење родитељског права мајци, туженој ВВ и уређен је начин одржавања личних односа тужиоца са малолетним дететом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је ..., у сталном радном односу је у ... Крагујевац и остварује месечна примања у просеку од око 209.118,23 динара, радно је способан и нема обавезу да издржава друга лица. За задовољење личних потреба потребан му је износ од 70.000,00 до 80.000,00 динара месечно. Тужена ВВ је у радном односу у ОМШ ... у Београду, као наставник ..., због чега свакодневно путује на посао, а остварује месечну зараду у просеку од око 91.293,24 динара. Живи у заједници са родитељима, који јој помажу око детета. Потребе малолетног детета могу се задовољити на месечном нивоу износом око 35.000,00 динара, док сума издржавања лица на породичном смештају износи 46.245,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао туженог да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета плаћа 10% месечно од плате коју остварује у ... Крагујевац, почев од 01.11.2023. године, као дана подношења противтужбе па убудуће, док је другостепени суд сматрао да је досуђени износ прениско одмерен, због чега је преиначио првостепену пресуду у одбијајућем делу и обавезао тужиоца да поред 10 % месечно, плаћа још 5 % месечно, док је за 25% одбио, као неоснован противтужбени захтев.

Ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Према члану 73. Породичног закона, родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом, а према члану 154. став 1. тог закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља. Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Полазећи од наведених одредби Породичног закона, утврђених потреба малолетног детета, као повериоца издржавања и могућности тужиоца, као дужника издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, руководећи се најбољим интересом малолетног детета, сагласно члану 6. и 266. Породичног закона, правилно је другостепени суд оценио да тужилац треба да на име доприноса за издржавање малолетног детета плаћа 15% месечно од својих прихода, с обзиром на зараду коју остварује, као и стандард којим живи. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпун развој малолетног детета, у складу са утврђеним потребама.

С обзиром на напред изнето, неосновано се наводима ревизије тужених побија другостепена пресуда, указујући да је иста донета уз погрешну примену одредаба Породичног закона, те да другостепени суд није правилно одредио висину обавезе тужиоца, имајући у виду да он остварује дупло већу зараду од тужене мајке и да дете треба да живи стандардом родитеља даваоца издржавања у смислу члана 162. став 3. Породичног закона. Наводи су неосновани, јер имајући у виду утврђену висину потреба малолетног детета од 35.000,00 динара месечно, утврђене могућности родитеља и чињеницу да је тужилац обавезан да у издржавању малолетног детета доприноси 15% од својих укупних редовних месечних новчаних примања, које износе око 209.118,23 динара месечно, то следи да ће тужилац досуђеном висином подмирити већи део месечних потреба детета, око 30.000,00 динара месечно, док ће преостали износ од 5.000,00 динара обезбедити мајка, како би се у потпуности задовољиле утврђене потребе детета. Обавезивањем тужиоца на плаћање још 25% месечно од прихода које остварује превазишла би се висина утврђених месечних потреба малолетног детета, што није у складу са одредбама материјалних права.

Наводи ревизије, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање нису дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. ЗПП ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање.

Са напред наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић